

نه و کاته ی شاعر ده مریت

عبدولا علی

2005-10-2

له بیرم دیت شیعره کانتیم ده خوینده وه و تینه ده گه یستم، له و کاته دا ده که وتمه سوڤراخی ووشه جوانه کانت، به ده م خویندنه وه وه پوژره کانم تیژ تیپه رین، تا لام کرده وه سه یرم کرد ساله کانم بووه به رابووردوو فریای هیچ نه که وتم، ئیستاش رازه کانم له دوو تویی دلما هه لگرتوه، نازانم ئاخوکه ی وه ک تو ده یبه مه ژیر گل مه سیفی، ئیمه ش نه وه یه کی گوناح بووین وه ک ئیوه، ئیمه ش شه ق خویره کانی پوژگار بووین مه سیفی، ئیمه ش به شمان زیندان و بی نانی بوو، نه وه یه ک بووین به دزی باوکمانه وه ده مان خوینده وه، به زور ده یان وویست سه رمان پیداخه ن و ئه تکمان که ن، چه ند هه تیوو بوو ته لیسمه قشته کانمان که نه کرایه وه نه کرایه وه، ئیستاش گریان ووروژم بوو دینی، ده لیم یاران! تو بلایی ئه مشه و بای بیت، تو بلایی هه ناسه یه کی کوست که وتوو، کوستیکی زه به للاح، له و دیوو دلای په نجه ره پیره که مه وه، به خوئی و ریشیکی سپیبه وه، وورد وورد بیت و درنگ درنگ برژیته ژووره که م! تا به رزه پی هه ستم و سه ری هه رگیز نه وی نه کردوم نه وی که م و بلیم، برژیته ده شتای سنگی هه رگیز خویره دیومه وه، وهره وه که یلم که له نوری به زه یی خووت، وهره وه ده سستی له رزیووی بی ئوقره یم بگره و بمبه، بمبه و تا هه ولیر داممه نی، بمبه ره سه رفرمیسه که ماندوه کانی ئه نوهر، یم به ره ناو شه پیووری شینی چوار مه رگ، مه رگی ئه نوهره هاوسه ری دالده ده رو خه م خووری ئه نوهره رو مه رگی دوو منال له ووشه ی بالا به رز.

ئه زانی ماوه یه ک بوو فرمیسه که کانم وون کردبوو؟ ئه زانی سیبه ر نه ما به شوینیا نه گه ریم؟ ئه زانی تو جاریکی تر هاتیوو ووتت، له لای من بوو لیم ببوره و هینامه وه! سوپاس، سوپاس بو تو، ئه ی په له وه ره شابال خویناویه که، سوپاس بو تو ئه ی حه زره تی وو شه، مه منونت کردم ئه ی دالغه ره شتاله که، مه منونت کردم ئه ی سکه ی ئوقیانوسیک له شیعر.

ئه ی ره نگی شار، ئه ی رنینه ره وه ی هه ناسه ی تا گرتووی من! وه ی پوچه سیحراویه که ی سارای سه راب!، وه ی هه نگاهه شه رمنه کانی ترئ! وه ی تیشکی زایه له ی قامچیبه کانی سه ر پشتم! چ کوچی بوو ئه م نوقم بوونی مانگه! چ مه رگی بووئه م شکانی خوړئا وه بوونه! چ داخی بوو لاسامه ی ده می ئه م برینه! خه جاله تم خه جاله ت.

سلاو هه ولیری هه نسک، سلاو ئه ی خاکی شه رمن، سلاو وه ی دره ختی پیلو که ره گه کانت له ناو ده ریای فرمیسکایه، سلاو ئه ی شاری بوئی منال وفه نا بوون، به م ته ته ری حه سره تا، له م چه ند دیره سه رکزه زیاتر هیچم نه بوو، له و دوو چاوه ته ره م زیاتر هیچم نه بوو، ده خیلیم ده خیل، ئه م ریچکه ی گریانه م به رن، ئه م شه وه م که بوئی سوتانی لیدی، ئه م سیبه ری پاراییه م به رن، ئه م خه لتانی وه نه وزه م به ده م شه رمی دووریه وه، به رن و به رن، له سه رگورپیک له نووری شیعر، له سه رگورپیک له دلویه بارانه کانی مال ئاوا ی داینین، ئاخر چیبکه م هه ر له ئه زه ل شانم نه بوو، له بناغه وه پییه کانی خووم وون کردبوو، چی بکه م من رام کرد را، فریای مال ئاوا ی له و هه موو موچیبه تی مه رگه نه که وتم، پرسیاره کان ئاگر بوون، وه لی په نجه ره کان کانگای وه فا، شه ر هاته ناو ماله کانمان، وه لی چاوه کان پر له پازی ژیان، سروده کانی راپه رینمان ته واو نه کرد، به ر

سىلاوى ئاگر كه وتين .

منم و كوتايى، منم و چاوه پوانى توانه وه ي به فرله نا و هيچدا، منم وخويندنه وه ي باران، ئه و كاته ي به پيوه خوى پاناگرى و ده لى، مال ئاوا مه رگ، مال ئاوا شكوى گول و چرا ئه و كاته ي ده شكين، ئه و كاته ي ده شكين و سه ري تورپه ي هه لده گرن، مال ئاوا مه رگ مال ئاوا .